

พัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยด้วยวิธีการ เสริมแรงทางบวก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ความสำคัญ

การแก้ปัญหาความรับผิดชอบนั้นได้ใช้แผนการจัดประสบการณ์ ด้วยวิธีการเสริมแรงทางบวกทางวาจาเป็นการให้กำลังใจโดยผ่านทางคำพูด โดยกล่าวคำชมเชยเมื่อทำดี เพื่อเป็นการทำให้เกิดความพึงพอใจ ก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมคงที่ หรือเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เด็กสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบได้เหมาะสมกับวัย

ทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้วิธีการเสริมแรงทางบวกของนักเรียนชั้นบริบาล ๑ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกาสัย ที่เรียนในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
นักเรียนชั้นบริบาล ๑ จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกาสัย ที่เรียนในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ จำนวน ๑๕ คน
2. ด้านตัวแปรที่ศึกษา
ตัวแปรต้น คือ แผนการจัดประสบการณ์ด้วยวิธีการเสริมแรงทางบวก
ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมความรับผิดชอบในชั้นเรียน

โดย... นางรอยฮาน สลาดาไช้ รหัส ๐๘๒

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็น เวลา ๔ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๒ วัน โดยมีแผนการดำเนินการ ดังนี้
1. นำแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในชั้นเรียน มาประเมินเด็กก่อนการใช้วิธีเสริมแรงทางบวก จำนวน ๑๕ คน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย
 2. ดำเนินการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย โดยดำเนินการใช้วิธีเสริมแรงทางบวก ด้วยการพูดคำชมเชย การปรบมือ ปะ สำหรับเด็กบริบาล ๑ เป็นเวลา ๔ สัปดาห์สัปดาห์ละ ๒ วัน โดยใช้เวลาวันละ ๒๐ นาทีระหว่างเวลา ๙:๓๐ น.-๙:๕๐ น. รวม ๘ ครั้ง
 3. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้วผู้วิจัยดำเนินการประเมินผลหลังการทดลอง ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในชั้นเรียน
 4. ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัย ก่อน และหลังการทดลองโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

